

[Justitsministeren.]

men er det ærede Medlem taknemmelig for, at han gjorde det; dermed falder Opgaven jo bort for mig.

Hvad angaar det Angreb, som Medlem af det andet høje Ting Hr. Frede Nielsen rettede mod mig for, at jeg ikke havde løsladt tilstrækkeligt i Sønderjylland, efter at jeg i hele Tiden forud, lige fra min Ud-nævnelser til Justitsminister og indtil Januar Maaned, var blevet angrebet, fordi jeg løslod for mange, skal jeg kun bemærke, at derom har jeg jo haft saadan et passende lille Opgør med Hr. Frede Nielsen og med Medlem af Folketinget Hr. Busch-Jensen i det andet høje Ting, saa det tror jeg ikke det er nødvendigt igen at komme ind paa her.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Jørgen Møller, at han stod tvivlende over for, om der er et Flertal for den Mildnelse, som hjemles gennem Tilføjelsen til § 3 — jeg tror det var Stk. 5. Dertil vil jeg sige, at det kan jeg jo ikke afgøre. Jeg har søgt, saa godt jeg kunde, ved Samtaler med betydende Mænd fra alle Kredse i Sønderjylland at grade, om jeg saa maa sige, hvorledes Synet er paa disse Forhold i Sønderjylland, men jeg vil ikke sige, at det har bidraget til at skabe ubetinget Klarhed hos mig, for det, jeg i hvert Tilfælde er blevet klar over, er, at Meningerne i Sønderjylland er vidt forskellige om, hvorledes Behandlingen skal være. Jeg har alligevel haft stort Udbytte af at drøfte Spørgsmaalet med disse kendte Mænd. Selv om jeg ikke har kunnet finde en fælles Linie at gaa frem efter, har det naturligvis haft Betydning for mig at blive kendt med disses Følelser, og derefter har jeg selv sammen med mine Embedsmænd maattet søge at finde frem til den Fremgangsmaade, som vi maatte finde var den rigtigste. Men jeg vil gerne tilføje, at for mig er det heller ikke afgørende, om der er Flertal i Sønderjylland for den ene Ordning eller for den anden Ordning, det afgørende maa være, hvad vi maa mene om Retfærdighed, og hvad der er rigtigt. Det kan ikke være saaledes, at jeg, fordi jeg har været i Sønderjylland og faaet Indtryk af, at et Flertal ønsker en haard og streng Afgørelse, skal sige: saa maa det være en streng og haard Afgørelse! Det afgørende maa være, hvad jeg i mine Overvejelser

og Rigsdagen i sine Overvejelser kommer til er den retfærdige Behandling af disse Folk; og den Behandling, som vi ifølge hele vort Stade som Kulturfolk kan være bekendt, den Behandling bør vi give dem. Jeg mener, at Tilføjelsen til § 3 er Udtryk for den Hensyntagen, der bør vises til de særlige Forhold i Sønderjylland, og jeg har Forstaaelsen af, at deri er den største Del af Rigsdagens Medlemmer enige med mig.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Møller derefter udtalte sig skeptisk over for, hvordan det skulde være muligt at skaffe de Folk, der har været straffet, Arbejde igen — han anførte, at andre Arbejdere ikke vilde arbejde sammen med dem —, vil jeg dertil svare: det er sandelig noget, vi maa lære Arbejderne at forstaa, at det har de ikke Lov til at nægte. Jeg sagde netop i min første Tale, at her ligger der en Opgave for os alle sammen: at opdrage os selv til at forstaa, at disse Mennesker skal have en Chance for igen at kunne optage et Arbejde i Samfundet. Jeg ved, at i Norge har Arbejdsgivere og Arbejdere ført Forhandlinger for at naa til Enighed om, at der ikke maatte lukkes for disse Arbejdere, og jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Jørgen Møller gøre sin Indflydelse gældende inden for det Parti, han tilhører, og inden for de Arbejderkredse, der har sluttet sig til dette Parti, for at faa dem til at forstaa, at man ikke har Lov til, naar disse Folk har faaet deres Straf, at forholde dem Retten til at forsøge at blive gode, arbejdende Borgere i Samfundet igen. Vil det ærede Medlem gøre det, og vil andre ærede Medlemmer og andre i Befolkningen gøre det hver i sin Kreds og jeg i min Kreds, mener jeg, at vi maa kunne skabe den Mentalitetsændring, som er nødvendig for, at der ikke opstaar en Pariakaste i vort Land.

Steincke: Det er ikke min Hensigt at søge at trække denne Forhandling i Langdrag, men jeg vil dog gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Rytters Kulegravning af alle de Problemer, der opstaar i Forbindelse med dette Lovforslag, gøre et Par Bemærkninger.

Først den almindelige Bemærkning, at det jo dog næppe kan være Meningen med en parlamentarisk Forhandling, specielt om en Straffelov, at man skal søge at uddybe